فرزند قصر شیرین

یاد

محمدکاظم کاظمی، شاعر و پژوهشگر | قصر شیرین زادگاه او بود؛ شهری که در دوران جنگ تحمیلی، بر اثر بمباران‌های متجاوزان با خاک یکسان شد و شاعر ما را ناگزیر به مهاجرت به شهرهای دیگر کرد. نام «کیومرث عباسی قصری» نشانی از زادگاه او دارد.
قصری سال ۱۳۲۰ به دنیا آمده بود؛ در رشته علوم قضایی درس خوانده بود و از او مجموعه شعرهای «آیه‌های زمینی آواز» و «قناری در قفس» منتشر شده بود. به زبان فارسی و کُردی شعر می‌گفت و صاحبنظران برآن‌اند که شعر کردی او بی‌نظیر است. شاعری بود غزلسرا و متمایل به مکتب هندی. البته یک مکتب هندی به‌نسبت ملایم و تا حدودی نزدیک به زبان شعر امروز.
نه در چاهم نه در زندان، خجل از بودن خویشم
خودم هم یوسفم، هم قاصد پیراهن خویشم
ز دستم دشمنی هم برنمی‌آید مگر با خود
برای دشمنانم دوست هستم، دشمن خویشم
تو هم جز دست بستن بر نیامد کاری از دستت
شکستی دستم و انداختی بر گردن خویشم
عباسی قصری شاعری بی‌حاشیه و بی‌سروصدا بود. نجابت و پرهیز او از خودنمایی‌ها و جنجال‌های رسانه‌ای سبب شده بود چهره‌اش بسیار در دید نباشد. چنین شاعرانی تا زمانی که در میان ما هستند، از آنان غافلیم و آنگاه به یادشان می‌افتیم که می‌گویند این شاعر پیشکسوت هم رفت.

پشت و پترین

رونمایی از آخرین اثر «مرتضی سرهنگی»
مراسم رونمایی از کتاب «تابستان ۱۳۶۹» به قلم مرتضی سرهنگی که در انتشارات سوره‌مهر به چاپ رسیده، امروز با حضور نویسنده برگزار می‌شود.

تازه‌ترین اثر مرتضی سرهنگی شامل ۴۰ خاطره است که طی سه سال در میان انبوهی از خاطرات اسارت انتخاب کرده است. به اعتقاد نویسنده، ادبیات اسارت از سوغاتی‌هایی است که اسیران جنگ همراه خودشان آوردند و هزینه آن، جوانی و سلامتی‌شان بوده است.
مرتضی سرهنگی، مدیر دفتر ادبیات و هنر مقاومت حوزه هنری از نویسندگانی است که در حوزه مقاومت فعال است و از آثار او می‌توان به «اسم من پلاک است»، «پا به پای باران»، «خرمشهر خانه رو به آفتاب» و ده‌ها اثر دیگر اشاره کرد؛ آثاری که برای گروه‌های مختلف سنی از روزهای جنگ می‌گوید.

نگاهی به گیشه فیلم‌های اجتماعی روی پرده سینما

در آرزوی ۳۰ میلیاردی شدن!

حامد مظفری | «ابلق» نرگس آبیار، «شب طلایی» ابراهیم حاتمی‌کیا، «رویای سهراب» علی قوی‌تن، «برای مرجان» حمید زرگرنژاد و «دوزیست» برزو نیک‌نژاد پنج فیلم اجتماعی تازه اکران هستند. از اکران گذشته هم دو فیلم اجتماعی «علفزار» کاظم دانشی و «تی‌تی» آیدا پناهنده همچنان سالن‌های مکفی دارند ولی فیلم‌های «هناس» حسین دارابی، «بدون قرار قبلی» بهروز شعیبی، «طلاخون» ابراهیم شیبانی، «روز ششم» حجت قاسم‌زاده اصل، «پیتوک» سیدمجید صالحی، «بی‌صدا حلزون» بهرنگ دزفولی‌زاده و «پدر و دختر» خسرو ملکان، هفت فیلم اجتماعی هستند که سالن‌هایشان به‌طورکامل یا به‌نسبت در حال کم شدن و تخصیص به فیلم‌های تازه اکران است.
با این آمار، همزمان با هم بیش از ۱۰ فیلم اجتماعی روی پرده داریم که گونه‌های مختلف از درام‌های زندگی‌نامه‌ای تا درام جنایی، درام حقوقی و درام عاشقانه یا ملودرام را دربرمی‌گیرد.
اگر بخواهیم وضعیت این فیلم‌ها را برمبنای اقبال مخاطبان بررسی کنیم، در نگاه اول باید از متوسط فروش پایین این آثار نسبت به آثار کمدی یاد کنیم چون در شرایطی که کمدی‌های روی پرده بالای ۴۰ و ۵۰ میلیارد فروخته‌اند، نقطه اوج ملودرام‌های اجتماعی حدود ۲۰میلیارد بوده است.
این رقم البته رقم بدی نیست ولی آیا تمام فیلم‌های اجتماعی می‌توانند به این قله دست پیدا کنند؟ بی‌تردید خیر. فقط کمتر از پنج فیلم هستند که قادرند به این قله برسند و بقیه حتی برای فروش ۵ میلیارد هم کشش ندارند.

■ **فیلم‌های اجتماعی که فروش خوبی دارند**
اینکه چرا فقط بعضی از فیلم‌های اجتماعی فروش خوبی دارند و بقیه ضرر دارند هستند بر سه عامل کیفیت فیلم، کیفیت پخش و تبلیغات و حجم سالن مبتنی است.
اول از همه کیفیت ساختاری و محتوایی فیلم است که مخاطب را به تماشا ترغیب می‌کند. فیلمی که جذابیت بصری کافی و یا روایت داستانی جذابی ندارد بعید است بتواند گیشه خوبی داشته باشد و این دو مورد حاصل نمی‌شود مگر با حضور نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده‌ای مسلط و حاذق.
کیفیت پخش فیلم و اینکه مؤسسه پخش‌کننده از سازوکار حرفه‌ای پخش بهره جوید و بتواند با عناصر تبلیغاتی تازه و متنوع، مخاطب را به حضور در سالن ترغیب کند، دومین عامل جلب مخاطب است.

حجم سالن درنظرگرفته برای اثر به‌خصوص در هفته‌های ابتدایی اکران، سومین عامل فروش فیلم است که این مسئله به قدرت پخش‌کننده برمی‌گردد. پخش‌کننده‌ای که حتی یک پردیس سینمایی دراختیار ندارد و می‌خواهد به سبک دودهه پیش با خواهش و التماس از این سینمادار و آن سینمادار، دو سالن اضافی برای فیلم بگیرد نمی‌تواند موجب رونق فیلمش شود. پخش‌کننده‌های حرفه‌ای در همه جای دنیا زنجیره‌ای از سینماها را در تعامل مستقیم یا مالکیت خود دارند و از این طریق کاری می‌کنند که فیلم از همان ابتدا با سالن کافی روی پرده برود.

■ **زیربنای جذب مخاطب**
در میان این سه عامل، عامل کیفیت ساختاری و محتوایی فیلم زیربنای جذب مخاطب است. چه بسیار آثاری که کیفیت لازم را نداشته‌اند و با پخش خوب، به فروش خوبی هم دست پیدا کرده‌اند ولی در خاطرات نمانده‌اند و چه بسیار آثاری که اصلاً اکران مناسبی نداشته‌اند ولی به خاطر کیفیت، بعدها در شبکه خانگی یا تلویزیون بارها دیده شده‌اند.
از این نظر، سینمای غیرکمدی ایران باید بتواند پیش از هر چیز کیفیت دراماتیک خود را بالا ببرد. این گرفتاری در سینمای خرده‌پیرنگ آپارتمانی و جمع کردن کاراکتر در یک محیط بسته و سپس پیشبرد فیلم با انبوه دیالوگ شاید هزینه تولید فیلم را پایین بیاورد ولی نتیجه‌اش، تولید انبوه فیلم‌هایی می‌شود که اگر به جای سینما آن‌ها را در تلویزیون هم پخش کنند هیچ توفیری نمی‌کند؛ بماند که برخی از آن‌ها آن‌قدر در دیالوگ غوطه‌ورند که یادآور نمایش‌های رادیویی برای مخاطب هستند.
اگر مصداقی بخواهیم بپردازیم باید از نمونه‌های موفقی مثل «علفزار» در برابر نمونه‌های شکست خورده مثل «روز ششم» یا «بی‌صدا حلزون» یاد کنیم. علفزار در کنار بهره‌گیری از پخش‌کننده‌ای قدرتمند به نام خانه فیلم به مدیریت سعید خانی که امکان تخصیص سالن کافی به فیلم را در کنار ارائه بسته تبلیغاتی مؤثر فراهم کرده از منظر داستانی فیلم قدرتمندی است. یک داستان پرکشش جنایی با رگه‌های حقوقی، زیربنای فیلم‌نامه «علفزار» بوده و تیم تولید تلاش کرده با چیدمان درست بازیگران و مدخل و مخرج داستانی استاندارد، مخاطب را راضی کند.
در مقابل نه «بی‌صدا حلزون» و نه «روز ششم»، داستان‌های سینمایی پرکششی برای مخاطب ندارند. هر دو سوژه‌های خوبی دارند ولی استاندارد تولید در هر دو به سمت حرّافی و نوعی تله‌فیلم شده که تلاشی هم ندارد دیالوگ را به «اکت» تبدیل کند.
نتیجه همه این‌ها ساخت فیلم‌هایی است که در گیشه و جذب مخاطب موفق نبوده‌اند.

■ **امیدهای تازه اکران**
در میان آثار تازه اکران، «ابلق» و «دوزیست» را باید فیلم‌هایی دانست که به‌نسبت استانداردهای سینمایی لازم برای جذب مخاطب را دارند. در میان آثار تازه اکران شده هم همین دو فیلم، فروش خوبی داشته‌اند و سایر فیلم‌های تازه اکران شامل کمدی «کوزوو»، ملودرام «برای مرجان»، فیلم زندگی‌نامه‌ای «رویای سهراب» و فیلم «شب طلایی» نتوانسته‌اند فروش منطقی داشته باشند.
هر دو فیلم موفق اجتماعی «ابلق» و «دوزیست» متعلق به سینمای داستان‌گو هستند و کم و بیش تلاش کرده‌اند شخصیت‌پردازی قابل تأملی برای مخاطب وطنی داشته باشند.
استانداردهای بصری هر دو فیلم نیز می‌تواند محرک مخاطب برای تبلیغ دهان به دهان اثر باشد. مؤسسه بانوفیلم به مدیریت علی اسدزاده که نوروز امسال هم کمدی پرفروش «سگ‌بند» را روی پرده داشت، پخش «ابلق» را برعهده دارد و سعی کرده با نوعی تبلیغات جامع برای اثر از راه‌اندازی وب‌سایت اطلاع‌رسانی تا انتشار تیزرها و موشن‌گرافیک‌های خاص و تخصیص سالن‌های کافی، شرایط اقبال مخاطب را رقم بزند.
«دوزیست» مانند «علفزار» با پخش خانه فیلم به مدیریت سعید خانی روی پرده رفته است. خانه فیلم با برنامه‌ریزی تبلیغات پیش و هنگام اکران و اطلاع‌رسانی تقریباً همه‌روزه و توزیع سانس در تمام ایران، شرایط معرفی درست دوزیست و اقبال مخاطبان را رقم زده است.
نتیجه پخش‌های مؤثر در اکران ابلق و دوزیست می‌تواند گیشه‌ای امیدوارکننده برای این فیلم‌ها باشد ولی آیا قله فروش سینمای اجتماعی ایران در سال جدید به ۳۰ میلیارد خواهد رسید؟
چرا که نه! شاید «ابلق» یا «دوزیست» یکی از فیلم‌های ۳۰ میلیاردی باشند!

گفت‌وگوی روز
گفت‌وگو با برگزیده
نشان عکس مطبوعاتی سال

«مستند» مظلوم‌ترین شاخه عکاسی است

زهره کهندل | ششمین دوره نشان عکس سال مطبوعاتی ایران عصر جمعه و همزمان با روز جهانی عکاسی، برگزیدگانش را در بخش‌های مختلف شناخت. حمید سبحانی، عکاس مشهدی که برنده بخش مجموعه عکس مستند این دوره شده، بیش از دو سال مشغول تولید مجموعه‌اش بود. او درباره روند تولید این مجموعه عکس مستند به خبرنگار ما می‌گوید:
حدود سه سال پیش قرار بود تندیس فردوسی به عنوان بزرگ‌ترین مجسمه ایران برای نصب در دانشگاه فردوسی مشهد ساخته شود. من سازنده اثر را می‌شناختم و قرار شد در جریان روند ساخت این مجسمه عظیم قرار بگیرم ولی نمی‌دانستم پایان این قصه به یک تراژدی ختم می‌شود.
او ادامه می‌دهد: بنا بود این مجسمه در سالروز گرامیداشت فردوسی در سال ۹۹ نصب شود ولی کرونا و برخی مخالفت‌ها موجب تأخیر در نصب آن و در نهایت متروک شدن تکه‌های این مجسمه شد. به گفته وی، نصب این مجسمه عظیم در ورودی دانشگاه فردوسی مشهد به‌جای مجسمه قبلی می‌توانست به نمادی منحصربه‌فرد بدل شود اما سرنوشت غم‌انگیزی داشت و اکنون تکه‌های آن در سوله و محوطه دانشگاه فردوسی خاک می‌خورد.
سبحانی با اشاره به اهمیت شاخه مستند در عکاسی خاطرنشان می‌کند: عکس مستند، سندیت بصری یک اتفاق تاریخی است به‌ویژه در مورد رویدادهای اجتماعی و فرهنگی.
این عکاس با بیان اینکه اسناد بصری، اتفاقات تاریخی را نامیرا می‌کنند، می‌گوید: گذر زمان بر ارزش اسناد تصویری می‌افزاید همچون عکس‌های دفاع مقدس، به همین دلیل مسئولیت عکاس مستند بسیار زیاد است، باید روایت را بشناسد، لایه‌های پنهان یک رویداد و اتفاق را ببیند، فرزند زمانه خودش باشد، دانش‌افزایی کند و تا حد امکان از قضاوت دور باشد.
سبحانی یکی از مظلوم‌ترین شاخه‌های عکاسی را عکاسی مستند دانسته و می‌افزاید: عکاسی در این حوزه با محدودیت‌ها و ممنوعیت زیادی همراه است، امنیت شغلی، روانی و مالی در آن بسیار کم است، به همین دلیل نسل جدید عکاسان تمایلی به ورود در این شاخه ندارند چون نیاز به صبوری و تحمل سختی دارد.

جالش‌های بازی در نقش «آیت‌الله هاشمی رفسنجانی»
رامین راستاد، بازیگر نقش آیت‌الله هاشمی رفسنجانی در سریال «راز ناتمام» می‌گوید: در تمام این سال‌ها به‌خاطر ارادتی که به شخصیت آیت‌الله هاشمی رفسنجانی داشتم دوست داشتم کاری کنم که خدا را شکر توانستم و امیدوارم کار برای مردم قابل قبول باشد.
راستاد تغییر نکردن صدایش را یکی از چالش‌های نقش آیت‌الله هاشمی رفسنجانی می‌داند و می‌گوید: از همان اول به کارگردان گفتم اگر بخواهید صدایم را دوبله کنید من بازی نمی‌کنم. «راز ناتمام» هر شب از شبکه یک سیما ساعت ۲۲ روی آنتن می‌رود.

فرهنگ و هنر

آگهی مفقودی

کارت و برگ سبز موتورسیکلت آپاچی مدل ۹۵ رنگ زرشکی به شماره انتظامی ۷۷۴/۲۳۸۴۵ بنام محمدرضا محمودزاده فرزند حسین کد ملی ۰۷۰۱۰۵۷۵۵۶ شماره موتور : ۲۸۰۴۴۲۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. ۴۰۱۰۶۷۰۳ ح

برگ سبز خودرو وانت نیسان به رنگ آبی مدل ۱۳۸۴ به شماره موتور ۲۵۳۶۵۳ و شماره شاسی D۴۷۵۲۳ به شماره پلاک ۷۴ ایران ۶۵۲ و ۲۴ به مالکیت سیده رکسانا موسوی مفقود گردیده و از درجه اعتبارساقط می گردد. ۴۰۱۰۶۶۱۵

برگ سبز و کارت موتور و کارت سوخت موتور سیکلت هندا روان مدل ۱۳۸۶ رنگ قرمز شماره موتور ۳۹۰۳۷۵۹۹ شماره تنه شاسی NEK۱۲۵A۸۶۰۲۴۰۵ و شماره پلاک ۷۴۹۵۲ – ۷۷۱ متعلق به مهدی خطیب طرقبه فرزند حسین مفقود شده و فاقد اعتبار می باشد. ۴۰۱۰۶۷۲۰ ح

برگ سبز خودروی پژو RD مدل ۸۴ رنگ سرمه ای تیره- روغنی به شماره انتظامی ۴۸۵ و ۲۶ ایران ۴۲ شماره موتور ۱۱۷۸۴۰۵۶۶۶۳ و شماره شاسی ۱۳۴۵۹۶۵۶ به مالکیت مهین فعال نیرومند مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد. ۴۰۱۰۶۶۹۲ ح

برگ سبز خودرو سواری پژو تیپ PARSXU۷ رنگ سفید-روغنی سال ۱۳۹۶ به شماره شهربانی ۷۳ج ۵۹۷ ایران ۹۴ و شماره بدنه NAAN۰۱CEVHH۸۱۲۰۸۱ و شماره موتور ۱۲۴K۰۹۹۷۱۶۸ به مالکیت عیسی خواجه مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌گردد. ۴۰۱۰۶۷۲۹

برگ سبز پژو ۲۰۶TU۵ مدل ۹۶ رنگ سفید به شماره انتظامی ۷۴_۷۸۵س۸۴ و شماره موتور ۱۷۴B۰۰۱۲۵۲۷ و شماره شاسی NAAP۱۳FE۸HJ۱۱۹۸۵۱ بنام منیره پیوسته دهقانی مفقود و فاقد اعتبار است. ۴۰۱۰۶۶۸۷ ح

برگ سبز پژو ۴۰۵ مدل ۸۵ رنگ مشکی متالیک به شماره انتظامی ۹۴۷ ن ۶۷ ایران ۳۲ بنام محمد اسماعیل مهدوی نسب فرزند یوسفعلی کدملی ۰۷۰۲۷۷۵۴۶۰ شماره موتور : ۱۲۴۸۳۱۴۸۷۸۸ شماره شاسی : ۸۳۰۶۶۱۷۳ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. ۴۰۱۰۶۷۲۲ ح

اصل برگ سبز یک دستگاه خودروی سواری پژو پارس PARS XU۷P مدل ۱۴۰۱ به شماره انتظامی ۶۹ ایران۱۲۲ س ۹۱ به شماره موتور ۱۲۵k۰۰۲۰۲۰۱ و شماره شاسی NAANA۱۵E۴NH۴۵۱۳۹۶ متعلق به زهرا میرزا علی مفقود گردیده است. ۴۰۱۰۶۷۸۴ ح

برگ سبز موتورسیکلت SL۱۳۱ مدل ۱۳۹۱ شماره پلاک ۸۴ایران ۴۴۵د۸۵ شماره موتور ۴۶۱۳۷۲۴ شماره شاسی S۱۴۱۲۲۹۱۱۱۷۲۲۸ نام مالک احمدداد بخش مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط می باشد. ۴۰۱۰۶۷۱۴ ح

گواهینامه موقت پایان تحصیلات خانم شیما نیازی فرزند عبدالقیوم با شماره شناسنامه ۰۹۲۲۳۸۸۱۷۲ صادره از مشهد در مقطع کارشناسی رشته مامایی صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد قوچان مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد.
از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی قوچان به نشانی: استان خراسان رضوی ،قوچان ، کیلومتر۴ جاده قوچان مشهدمجتمع دانشگاه آزاد اسلامی واحد قوچان اداره امور فارغ التحصیلان ارسال نمایید. ۴۰۱۰۶۷۲۴

برگ سبز و کلیه اسناد خودرو سواری پراید صبا مدل ۱۳۷۷ رنگ سفید روغنی به شماره موتور S۱۴۱۲۲۷۷۵۵۷۶۸۴ و شماره شاسی ۰۰۰۷۵۳۱۷ و شماره انتظامی ۳۷۴ ب ۴۳ ایران ۴۲ به مالکیت سید عزیز عابد مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد. ۴۰۱۰۶۷۲۳

برگ سبز وانت نیسان تیپ ۲۴۰۰ مدل ۱۳۸۵ رنگ آبی روغنی شماره موتور ۳۴۸۶۷۳ شماره شاسی JO۳۶۳۸۷ شماره پلاک ۱۳۶ ی ۴۷ ایران ۷۴ متعلق به مریم بصیری نژاد مفقود شده و فاقد اعتبار است. ۴۰۱۰۶۷۲۵ ح

سند کمپانی خودرو سواری پیکان دولوکس مدل ۱۳۷۴ رنگ سفید روغنی به شماره موتور ۱۱۲۷۴۱۱۳۶۸ و شماره شاسی ۷۴۴۱۱۵۶۳ و شماره انتظامی ۳۷۵ ی ۶۱ ایران ۱۲ به مالکیت سجاد سربازی مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد. ۴۰۱۰۶۷۳۷

برگ سبز خودرو سواری سیپند PK مدل ۱۳۸۱ رنگ نوک مدادی متالیک به شماره موتور M۱۱۱۰۴۱۴۵ و شماره شاسی PSW۶۸F۱۰۰۴۹۸۹ و شماره انتظامی ۸۱۹ س ۳۸ ایران ۴۲ به مالکیت ویدا چاپچی مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد. ۴۰۱۰۶۷۳۲